

Παίρνοντας τον Θεό στα Σοβαρά

Μέρος 3/4

**Προετοιμάζοντας να
βασιλέψουμε με τον Χριστό**
Από τον Derek Prince

Οι δύο προηγούμενες επιστολές αυτής της σειράς, *Προετοιμαζόμενοι για να Βασιλεύσουμε με τον Χριστό*, έχουν προσδιορίσει τα χαρακτηριστικά που απαιτούνται για να βασιλεύσουμε με τον Χριστό, καθώς και την πνευματική φύση του πλαισίου. Αυτή η τελευταία επιστολή της σειράς εξηγεί την αναγκαιότητα για τους Χριστιανούς να παίρνουν στα σοβαρά τον Θεό και τον Λόγο Του.

Πρόσφατα, καθώς συλλογίζομαι διάφορους ορισμούς της πίστης, διατύπωσα τον δικό μου: Η πίστη είναι να παίρνουμε τον Θεό στα σοβαρά. Αυτό προέκυψε από τη συναναστροφή μου με τόσο πολλούς Χριστιανούς που ισχυρίζονταν ότι είχαν πίστη, αλλά δεν έπαιρναν τον Θεό στα σοβαρά.

Το να παίρνουμε τον Θεό στα σοβαρά σημαίνει να παίρνουμε στα σοβαρά τον Λόγο Του. Αν κάποιος μας μιλάει, αλλά εμείς αγνοούμε —ή ακόμη και απορρίπτουμε

— πολλά από όσα μας λέει, ασφαλώς δεν τον παίρνουμε στα σοβαρά. Στην πραγματικότητα, είμαστε ένοχοι ασέβειας.

Το ίδιο ισχύει και για τον Θεό. Αν αγνοούμε ή απορρίπτουμε πολλά από όσα μας λέει μέσω της Αγίας Γραφής, δεν Τον παίρνουμε στα σοβαρά. Στην πραγματικότητα, Τον αντιμετωπίζουμε με ασέβεια. Κι όμως, έτσι σχετίζονται με τον Θεό πολλοί Χριστιανοί. Αντιμετωπίζουν τον Λόγο Του σαν μπουφέ, επιλέγοντας εκείνα τα μέρη που ταιριάζουν στα γούστα τους και προσπερνώντας τα υπόλοιπα.

Υπάρχουν τέσσερις πρακτικοί τρόποι με τους οποίους ο Λόγος του Θεού εφαρμόζεται στη ζωή μας: οι υποσχέσεις Του, οι εντολές Του, οι απαγορεύσεις Του και οι προειδοποιήσεις Του. Θα εξετάσουμε διαδοχικά ορισμένα παραδείγματα από κάθε κατηγορία και θα σκεφτούμε πώς μπορεί να εφαρμόζονται στη δική μας ζωή.

Οι Υποσχέσεις του Θεού

Τα τέσσερα Ευαγγέλια περιέχουν πολλές υπέροχες υποσχέσεις του Ιησού, αλλά πριν τις διεκδικήσουμε για τον εαυτό μας, είναι σημαντικό να εξακριβώσουμε σε ποιον απευθυνόταν κάθε υπόσχεση. Οι συγγραφείς των Ευαγγελίων κάνουν σαφή διάκριση ανάμεσα στα λόγια που είπε ο Ιησούς στους μαθητές Του και σε εκείνα που είπε είτε στα πλήθη είτε σε άτομα που δεν ήταν μαθητές.

Υπάρχουν περισσότερα από 900 εδάφια που καταγράφουν λόγια που ειπώθηκαν στους μαθητές και περίπου 860 που απευθύνονται σε μη μαθητές.

Το χαρακτηριστικό γνώρισμα των αληθινών μαθητών ήταν η αφοσίωση. Είχαν δεσμευτεί ανεπιφύλακτα να υπακούν και να ακολουθούν τον Ιησού, ανεξάρτητα από το προσωπικό κόστος. Ο ίδιος ο Ιησούς έθεσε αυτή την προϋπόθεση:

«Όποιος δεν σηκώνει το σταυρό του και δε με ακολουθεί, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου. Έτσι, λοιπόν, κανείς από σας δεν μπορεί να είναι μαθητής μου αν δεν απαρνηθεί όλα του τα υπάρχοντα». (Κατά Λουκάν 14:27, 33)

Προφανώς, εμείς που ζούμε σήμερα δεν ήμασταν παρόντες όταν ο Ιησούς μιλούσε τότε. Πριν εφαρμόσουμε οποιαδήποτε από τις υποσχέσεις Του στον εαυτό μας, χρειάζεται να ρωτήσουμε: Είμαι το είδος του ανθρώπου στον οποίο μιλούσε ο Ιησούς; Ισχύουν για μένα οι υποσχέσεις Του; Έχω το δικαίωμα να τις διεκδικήσω;

Για παράδειγμα, στο Κατά Ιωάννην 14 περιέχει ένδοξες υποσχέσεις, όπως:

«Κι ό,τι ζητήσετε στο όνομά μου, θα το κάνω. Αν ζητήσετε κάτι στο όνομά μου, εγώ θα το πραγματοποιήσω. ...γιατί εγώ εξακολουθώ να ζω· το ίδιο κι εσείς θα ζείτε. ...Φεύγω και σας αφήνω την ειρήνη. Τη δική μου ειρήνη σας δίνω. Μην ανησυχείτε και μη δειλιάζετε». (εδάφια 13, 14, 19, 27)

Όμως, αυτές οι όμορφες υποσχέσεις δόθηκαν μόνο σε μια ομάδα αφοσιωμένων μαθητών. Ο Πέτρος μίλησε εκ μέρους όλων όταν είπε: «Να, εμείς εδώ αφήσαμε τα πάντα και σε ακολουθήσαμε» (Κατά Λουκάν 18:28). Το να διεκδικούμε αυτές τις υποσχέσεις χωρίς να εκπληρώνουμε αυτή την προϋπόθεση δεν είναι πίστη, αλλά αυθάδεια. Ο καθένας μας χρειάζεται να αναρωτηθεί: Είμαι μαθητής — ή απλώς μέλος μιας εκκλησίας;

Οι Εντολές του Θεού

«Το βέβαιο κριτήριο πως τον έχουμε γνωρίσει είναι ότι τηρούμε τις εντολές του.

Όποιος λέει «τον γνώρισα», δεν τηρεί, όμως τις εντολές του, είναι ψεύτης· δε λέει την αλήθεια». (Α' Ιωάννην 2:3-4)

Η ανταπόκρισή μας στις εντολές του Θεού αποκαλύπτει την αληθινή πνευματική μας κατάσταση. Η υπακοή σε αυτές αποτελεί απόδειξη ότι γνωρίζουμε τον Θεό.

Η Αγία Γραφή περιέχει πολλές εντολές που καλύπτουν διάφορους τομείς της ζωής μας, αλλά ο Ιησούς τις συνοψίζει όλες σε μία που υπερέχει όλων των άλλων:

«Σας δίνω μια νέα εντολή, να αγαπάτε ο ένας τον άλλο. Όπως σας αγάπησα εγώ, να αγαπάτε κι εσείς ο ένας τον άλλο. Έτσι θα σας ξεχωρίζουν όλοι πως είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας για τον άλλο». (Κατά Ιωάννην 13:34-35)

Με το να υπακούμε σε αυτήν την εντολή εκπληρώνουμε ολόκληρο τον νόμο: «Άλλωστε όλος ο νόμος συνοψίζεται σε μια φράση: Στο να' αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου» (Γαλάτες 5:14). Η αγάπη είναι ο τελικός σκοπός για τον οποίο δόθηκαν όλες οι άλλες εντολές:

«Κι ο σκοπός αυτής της παραγγελίας είναι η αγάπη, που προέρχεται από καθαρή καρδιά, από αγαθή συνείδηση κι από ειλικρινή πίστη. Μερικοί απέτυχαν σ' αυτά και ξεστράτισαν σε κούφια λόγια...» (Α' Τιμόθεον 1:5 -6)

Με βάση αυτό, πρέπει να αξιολογούμε την υπακοή μας στις εντολές του Θεού. Χρειάζεται να αναρωτηθούμε: Εκφράζει η ζωή μου την αγάπη του Θεού;

Οι Απαγορεύσεις του Θεού

«Μην αγαπάτε τον κόσμο, μήτε όσα είναι του κόσμου. Αν κάποιος αγαπάει τον κόσμο, δεν έχει μέσα του την αγάπη για τον Πατέρα». (Α' Ιωάννην 2:15)

Εδώ ο Θεός μάς απαγορεύει να αγαπάμε τον κόσμο. Μας καλεί να κάνουμε μια επιλογή. Μπορούμε να αγαπάμε τον κόσμο ή να αγαπάμε τον Θεό Πατέρα. Δεν μπορούμε όμως

να κάνουμε και τα δύο. Πρέπει να είναι το ένα ή το άλλο — είτε η αγάπη για τον Θεό είτε η αγάπη για τον κόσμο.

Στη γλώσσα της Καινής Διαθήκης, ο κόσμος περιλαμβάνει όλους τους ανθρώπους και όλες τις δραστηριότητες που δεν υποτάσσονται στη δίκαιη διακυβέρνηση του εκλεκτού από τον Θεό άρχοντα, του Ιησού Χριστού. Ως εκ τούτου, ο κόσμος —είτε συνειδητά είτε ασυνειδητά— βρίσκεται σε ανταρσία εναντίον του Θεού. Επομένως, το να αγαπάμε τον κόσμο σημαίνει να ταυτιζόμαστε με την απείθειά του.

Η έλξη του κόσμου στη ζωή όλων μας είναι εξαιρετικά ισχυρή. Μας προσφέρει πολλά θέλγητρα και δελεάσματα. Κάποια από αυτά φαίνονται αθώα, όμως μέσα τους κρύβεται το ύπουλο δηλητήριο της απείθειας.

Τα μέσα ενημέρωσης αποτελούν έναν από τους κύριους διαύλους μέσω των οποίων ασκεί επιρροή ο κόσμος, με όλες τις μορφές ψυχαγωγίας που προσφέρουν. Έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ψυχαγωγία δεν αποτελεί Χριστιανική έννοια, όταν αφήνει τους ανθρώπους εντελώς παθητικούς. Στην Αγία Γραφή, ο Θεός όρισε για τον λαό Του περιόδους χαρμόσυνων εορτασμών, αλλά ο ίδιος ο λαός συμμετείχε ενεργά. Ποτέ δεν ήταν απλώς παθητικοί θεατές.

Επιπλέον, μεγάλο μέρος της σύγχρονης ψυχαγωγίας είναι διαποτισμένο από ηθική και πνευματική ακαθαρσία και ασκεί μια ύπουλη, διαφθείρουσα επίδραση. Πριν από μερικά χρόνια, η Ρουθ κι εγώ παρακολουθήσαμε μια ταινία που ήταν ένα εξαιρετικό δείγμα κωμωδίας, με υποκριτική υψηλού επιπέδου —περιείχε όμως μερικές σκηνές με χυδαία γλώσσα. Νιώσαμε την επιθυμία να πάμε να τη δούμε για δεύτερη φορά, αλλά τελικά αποφασίσαμε ότι δεν θα εκθέταμε το Άγιο Πνεύμα μέσα μας στη χυδαία γλώσσα της ταινίας.

Τελικά, αποφασίσαμε ότι δεν θα εκθέταμε ποτέ οικειοθελώς τον εαυτό μας σε οτιδήποτε εξυμνεί την αμαρτία και ατιμάζει τον Ιησού Χριστό. Κάνουμε επίσης αρχή να μη διατηρούμε στο σπίτι μας κανένα βιβλίο ή άλλο αντικείμενο που ατιμάζει τον Ιησού. Σας φαίνεται αυτό υπερβολικά ριζοσπαστικό; Ίσως πράγματι να είναι. Αλλά ο Χριστιανισμός είναι μια ριζοσπαστική θρησκεία.

Οι Προειδοποιήσεις του Θεού

Στο Κατά Ματθαίον 24, ο Ιησούς δίνει μια προφητική εικόνα των συνθηκών που θα επικρατούν στις έσχατες ημέρες. Αρχίζει με μια προειδοποίηση ενάντια στην πλάνη: «Προσέχετε μη σας ξεγελάσει κανείς» (εδάφιο 4). Στο εδάφιο 11 επαναλαμβάνει την προειδοποίησή του: «Θα εμφανιστούν και πολλοί ψευδοπροφήτες και θα παραπλανούν πολλούς». Η πλάνη είναι ο μεγαλύτερος

κίνδυνος που αντιμετωπίζουν οι Χριστιανοί στις έσχατες ημέρες.

Στο ίδιο κεφάλαιο, ο Ιησούς απηύθυνε την προειδοποίησή Του στους αποστόλους που ο ίδιος είχε επιλέξει και οι οποίοι ήταν συνεχώς μαζί Του καθ' όλη τη διάρκεια των τριών ετών της διακονίας Του. Αν αυτοί οι απόστολοι χρειάζονταν μια τέτοια προειδοποίηση, πώς μπορούν οι Χριστιανοί σήμερα να φαντάζονται ότι είναι απρόσβλητοι από αυτόν τον κίνδυνο;

Κι όμως, έχω συναντήσει αρκετούς Χριστιανούς που φαίνεται να πιστεύουν ότι η προειδοποίηση ενάντια στην πλάνη δεν αφορά τους ίδιους. Στην πραγματικότητα, αυτή η αντίδραση αποτελεί ένδειξη ότι η πλάνη έχει ήδη αρχίσει να ενεργεί μέσα τους.

Στη Β' επιστολή προς Θεσσαλονικείς 2:9-10 ο Παύλος επαναλαμβάνει την προειδοποίηση ενάντια στην πλάνη σε σχέση με την εμφάνιση του Αντιχρίστου.

«9Αυτός ο άνομος [ο αντίχριστος] θα έρθει με την ενέργεια του σατανά. Θα κάνει κάθε είδους θαυματουργικές δυνάμεις με απατηλά σημεία και τέρατα. 10Με κάθε είδους άνομα κι απατηλά μέσα θα παρασύρει όσους βαδίζουν προς την καταστροφή, επειδή δεν αγάπησαν την αλήθεια για να σωθούν».

Πολλοί χαρισματικοί Χριστιανοί έχουν τη στάση ότι κάθε μήνυμα ή διακονία που συνοδεύεται από υπερφυσικά σημεία πρέπει οπωσδήποτε να προέρχεται από τον Θεό, αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια. Η Αγία Γραφή δείχνει ότι και ο Σατανάς μπορεί να επιτελεί διάφορα είδη υπερφυσικών σημείων. Η επιπόλαιη αποδοχή καθετί υπερφυσικού φαινομένου ως προερχόμενου από τον Θεό στην πραγματικότητα ανοίγει την πόρτα στην πλάνη.

Υπάρχει μόνο μία σίγουρη προστασία από την πλάνη: να αγαπήσουμε την αλήθεια. Αυτό υπερβαίνει την απλή ακρόαση κηρυγμάτων ή ακόμη και την ανάγνωση της Αγίας Γραφής. Προϋποθέτει μια έντονη και βαθιά αφοσίωση στην αυθεντία της Αγίας Γραφής, η οποία επηρεάζει κάθε τομέα της ζωής μας. Δημιουργεί μέσα μας μια ενστικτώδη αντίδραση απέναντι σε κάθε μήνυμα ή διακονία που δεν είναι πιστή στην Αγία Γραφή.

Ο Θεός προσφέρει στον καθένα μας αυτή την αγάπη για την αλήθεια. Είμαστε πρόθυμοι να τη δεχτούμε; Θα

πάρουμε στα σοβαρά την προειδοποίησή Του ή θα την αγνοήσουμε;

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L004-100-GRE

Τελευταία Ενημέρωση: 02 Oct 2026

Ιστοσελίδα: [Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)

“«Προσεύχοντας
'Ελθέτω η Βασιλεία Σου'
σημαίνει δέσμευση να
ευθυγραμμιζόμαστε με
όλα όσα σχετίζονται με
τον ερχομό της
Βασιλείας.»”

Derek Prince

[Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)